

[Ib Christensen]

Der henvises i øvrigt til artikel i Politiken den 20. juli 1978, side 3, 2. sektion.

Besvarelse (7/8 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Efter retsplejeloven er det politiets hovedopgave at opretholde sikkerhed, fred og orden. Endvidere har politiet pligt til at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser.

Det er ikke efter retsplejeloven eller anden lovgivning forbudt at oprette private vagtværn, detektivbureauer eller lignende. Det må imidlertid fremhæves, at ansatte i private vagtkorps m. v. ikke har større adgang til at foretage politimæssige handlinger end andre private borgere. Det kan endvidere fremhæves, at ansatte i private vagtkorps m. v. ikke til brug ved udførelsen af arbejdet kan få tilladelse til at erhverve eller besidde skydevåben, knipler eller andre genstande eller stoffer, som er omfattet af våbenloven.

Spørgsmålet om private vagtværn m. v. har bl. a. været drøftet på et møde den 2. juni 1978 i rigspolitichefens centrale samarbejdsudvalg for politiet. Flere af udvalgets medlemmer gav på mødet udtryk for betænkelighed ved forskellige former for vagtværn, som af borgerne kan forveksles med politi. På det nævnte møde blev der endvidere givet udtryk for den opfattelse, at det ikke kan afvises, at der eksisterer et vist behov for visse vagtkorps, men de beskæftiges ikke af politiet, som tværtimod vil skride ind, hvis ansatte i vagtkorps eller lignende påtager sig egentlige politimæssige opgaver.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende tiltræde de ovenfor anførte synspunkter. Ministeriet finder på den baggrund ikke, at der for tiden er et særligt behov for at lade foretage en forberedelse til lovgivning på området, men såvel politiet som justitsministeriet vil naturligvis løbende følge udviklingen på området.

Til *justitsministeren* (24/7 78) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren lade en meddelelse udgå til de kommunale vejmyndigheder om, at det nu er tid, at hjattænder og anden afmærkning på vore veje omgående bliver bragt i over-

ensstemmelse med færdselslovens regler om afmærkning?»

(Spm. nr. 1044).

Begrundelse.

Det er nu over to år siden, færdselsloven blev vedtaget, ja, det er endog tre år siden, de nye regler om vigepligt blev vedtaget. Det forekommer derfor højst besynderligt, at afmærkningerne i overensstemmelse hermed ikke er bragt i orden.

Jeg må medgive Morgenavisen Jyllands-Posten fra den 24. juli 1978, der i en ledende artikel skriver: »Sjusk med vejafmærkningen«, at den har så uendelig ret. Jeg har tidligere påtalt dette forhold over for ministeriet og beder nu om, at ministeren får sagen bragt i orden.

Ligeledes er det forstemmende, når Jyllands-Posten anfører, at lovsjusket er folketingets ansvar. Hvorfor lyttede man dog ikke til fremskridtspartiets repræsentanter i retsudvalget under behandlingen af færdselsloven, hvor vi påpegede vigtigheden af, at der blev gennemført hurtig afmærkning, og at der i forbindelse med hjattænder skulle være en trekanttavle? Så havde denne berettigede kritik ikke været nødvendig. Vi sagde dengang: Hellere et skilt for meget, hvis det kan redde et menneskeliv. Jeg håber, ministeren vil medgive mig, at vi også på dette område sagligt set havde ret, hvorfor jeg anmoder om at få taget op til overvejelse, hvorvidt man nu vil følge de synspunkter, som fremskridtspartiet dengang fremførte, og som nu også fremføres af pressen.

Hvis det kniber med arbejdskraften i kommunerne, skal jeg bede ministeren om at gøre sin kollega arbejdsministeren opmærksom på, at der her er et oplagt projekt for de langtidsledige, som kommunerne skal skaffe arbejde ifølge folketingets vedtagelse.

Besvarelse (4/8 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Vigepligtsforholdene i et kryds bestemmes af politimesteren med samtykke af vedkommende vejmyndighed og i overensstemmelse med retningslinjer fastsat i vejafmærknings-cirkulæret. I disse retningslinjer er det ikke forudsat, at der etableres ubetinget vigepligt i alle vejkryds. Der findes således mange vej-